

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2609010364
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2609010364.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Daniely Šramelovej v trestnej veci proti obžalovanému A. L. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/162/2009 zo dňa 27.10.2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. L., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa po povolení obnovy konania podľa § 399 Trestného poriadku, na základe nezmeneného výroku o vine a náhrade škody rozsudku Okresného súdu Senica z 19.4.2010 sp.zn.1T/162/2009 uložil obžalovanému A. L. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. g/, písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PLÚS 106/2011 z 28.11.2012 súhrnný trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/150/2009 zo dňa 29.9.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.3.2010 ohľadom obžalovaného A. L., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri rozhodovaní o treste súd prvého stupňa zohľadnil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie), a následne zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. g/, písm. h/ Trestného zákona (spáchanie činu na mieste, ktoré požíva osobitnú ochranu a spáchanie viacerých trestných činov). Pri ukladaní súhrnného trestu vychádzal z ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PLÚS 106/2011 z 28.11.2012, ktorý bol uverejnený v Zbierke zákonov SR č. 428/2012. Pri rozhodovaní o výmere trestu vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri strednej sadzbe za trestný čin zo spáchaných skutkov najprísnejšie trestný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil aj sám aj prostredníctvom svojho obhajcu a domáhal sa uloženia miernejšieho trestu. Namietal, že súd prvého stupňa, pri rozhodovaní o treste, sa jednostranne priklonil na stranu obžaloby, pričom nezohľadnil, že v minulosti sa dopúšťal len drobnej majetkovej trestnej činnosti, zväčša zapríčinennej zlou ekonomickou situáciou a nikdy sa nedopustil násilnej trestnej činnosti.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s tým, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný.

Krajský súd na základne riadne a včas podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný A. L. bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/162/2009 zo dňa 19.4.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 15.11.2011 sp. zn. 3To/128/2011 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a to na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za túto trestnú činnosť mu bol podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím §§ 36 písm. l/, § 37 písm. g/, písm. h/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/150/2009 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 2Nt/17/2014 zo dňa 22.9.2014 bola podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolená obnova konania, zároveň podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku bol zrušený celý výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/162/2009 zo dňa 19.4.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/128/2011 zo dňa 15.11.2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Dôvodom vyššie uvedeného postupu bol nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PLÚS 106/2011, ktorým bola zrušená tzv. asperačná zásada tak, že odpadla súdom povinnosť pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody za dva a viac úmyselných trestných činov uložiť trest nad jednu polovicu o jednu tretinu zvýšenej trestnej sadzby.

Pri pôvodnom rozhodovaní o uložení súhrnného trestu podľa § 188 ods. 2/ Trestného zákona a uplatnení asperačnej zásady neprichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu ako trestu vo výmere 10 rokov a 4 mesiace (z rozdielu). Trest sa teda ukladal v rámci zo zákona zvýšenej trestnej sadzby v rozmedzí od 10 rokov a 4 mesiace do 13 rokov a 8 mesiacov.

Na základe nález Ústavného súdu SR sp. zn. PLÚS 106/2011 v danej veci prichádzalo do úvahy ukládanie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 7 rokov do 13 rokov a 8 mesiacov.

Postup súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu po povolení obnovy konania bol správny a zákonný. Výmera uloženého trestu zodpovedá rozsahu a spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, ako aj všetkým zákonným kritériám, v zmysle zákonných ustanovení citovaných aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa v celom rozsahu s postupom súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie jeho rozsudku.

Vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného považoval aj odvolací súd za primeraný trest v strede zákonnej trestnej sadzby, keď na strane obžalovaného nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho zníženie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.